Maj Om Ce mester és Pro Li taoista sporthorgász pingpongmeccse

– Azt hiszem a pingpong a gondolkodók kitűnő sportja. Amíg keresem a labdát a lábszárközépig érő fűben, sok minden eszembe jut – mondta Maj Om Ce mester Pro Li taoista sporthorgásznak, akit nagy nehezen rávett egy kis testmozgásra.

Ahogy a fűben matatott, észrevette, hogy a fehér labdára hangyák másztak. Maj Om Ce mester óvatosan, jobb hüvelykje és mutatóujja közé csippentve emelte fel a labdacsot, s mutatta Pro Li taoista sporthorgász barátjának…

Sokáig mutatta. Egész délután. Pro Li taoista sporthorgász többször körbejárta Maj Om Ce mestert, közel hajolt a labdához, számtalan szögből megvizsgálta a gömböt. A hangyák pedig csak kerengtek a pingponglabdán, nem gondolva a hazatalálással. Estére aztán beborult és zuhogni kezdett az eső. A nagy cseppek lemosták a hangyákat a labdáról…

Mikor az utolsó is lecsúszott, Maj Om Ce mester és Pro Li taoista sporthorgász befejezték a partit. És csak mosolyogtak az esőben, csak mosolyogtak… Miközben a labda ide-oda, ide-oda, ide-oda pattogott, mígnem hálóba ült…

Maj Om Ce mester és Pro Li taoista sporthorgász a tornabajnokságon

– Pro Li barátom, nemde nagyon hajlékonyak ezek a fiúcskák?

– Így van, Maj Om Ce barátom.

– Mi végre ez a nagy hajlékonyság, Pro Li barátom?

– Ázsia Játékokra készülnek, Maj Om Ce barátom.

– A szellemük is ilyen hajlékony, Pro Li barátom?

– Csak beszélgessen velük, Maj Om Ce barátom.

***

– Te, fiúcska, aki úgy hányod a bukfenceket, mint egy kergült majom, hogyan hívnak?

– Lao Ce.

– Mint a nagy gondolkodót és költőt?

– ???

– És téged hogyan hívnak, kisfiam, akit véresre vert az edződ, mint tigrist a szelídítő?

– Li Tai Ponak, mester.

– Mint a pityókos és holdkóros költőt?

– ???

– És téged, aki ott nyúlsz, mint álmos lajhár az ágak között, téged, hogyan hívnak?

– Tang Taj-cung.

– Mint a császárt?

– ???

***

– Mondd, Pro Li barátom, hová süllyedhetünk még?

– Minden olimpiai számban érmet nyerünk, azt hiszem, ez lenne mindennek az ülepe – felelt szomorúan Maj Om Ce mesternek Pro Li taoista sporthorgász.

Pro Li taoista sporthorgász és Su Ku zen-íjász vetélkedése

Egyszer Pro Li taoista sporthorgász megneszelte, hogy él az ország másik szegletében egy Su Ku nevű zen-íjász, származását tekintve nippon. Gondolta, versengeni hívja kedves folyópartjára. Su Ku elfogadta a kihívást. Teljes fegyverzetben érkezett. Hamar megállapodtak a szabályokban. Elkezdődött a verseny.

A falu közeli löszfal fecskéi nekiláttak a magasra nőtt idő lesarlózásához…

Csi Ji és Ma Ho nagyon szerették a folyó ezen szakaszát. Ahogy sarujukat lerúgva kifutottak a fövenyre, első dolguk az volt, hogy megmászták kedves szikláikat. Csi Ji felkapaszkodott a

hórihorgas, a falubeliek által csak *semmicélzónak* csúfolt tömbre, míg Ma Ho továbbszaladt a partra, és büszkén ölelte át a falubeliek által csak
vízremeredőnek
csúfolt, ember nagyságú kő nyakát…

Ilyenkor a sziklalakó fecskék méltatlankodva nekiláttak a *jövő* idő lesarlózásához.

Maj Om Ce mester a Pártgyűlésen

Maj Om Ce mestert addig nyaggatták, míg kénytelen volt önként elmenni a Pártgyűlésre. Bár nem kérte, nevét lajstromba vették, és egy könyvecskét is kapott. Sosem szerette a könyvecskéket. Végigülte a kéthétig tartó Pártgyűlést. Nem szólt senkihez. Nem értett semmit.

Végül hazament…

Évente fizetnie kellett a tagdíjat…

Egyszer egy nagy menet kígyózott el a faluja mellett. Maj Om Ce mester egy fára bújt, onnan nézte. Pisszenni sem mert, nehogy az emberből lett, mindent zabáló sárkánykígyó elnyelje. Míg arra ügyelt, véletlenül se csapjon zajt, belemart kezébe egy közismerten veszedelmes hüllő, amit ágnak nézett. Kiszívni sem merte a sebet, nehogy a szörcsögés, meg a köpés hangjai…

Csak napszállta után ért el a falu gyógyítójához…

Maj Om Ce mester majdnem elvesztette az életét, de legalábbis a tisztánlátását…

Maj Om Ce mester a vérzivatarban

Maj Om Ce mester egyszer felvetődött a fővárosba, de a mendemondák nem szólnak róla, mi végre. Hosszú útra ment, tehát magánál tartotta a könyvecskét, amit még a pártgyűlésen kapott, egyes híresztelések, legendamorzsák szerint. Ám Maj Om Ce mester rosszkor volt rossz helyen, mert tengernyi csoportozat kélt, ellenükben csöves bádogok indultak, a mennyei betonon sárkánykígyók láncos talpai jajdultak, hördült, majd hörgött a nép… A távolban kivasalt kutyák és feldöntött kerékpárok. Maj Om Ce mester csak állt a vérzivatarban, mantrát zümmögött a gégéje. Körötte csöves bádogok gurultak, és emberkoponyákat roppantottak a sárkánykígyók láncos talpai… Vérrózsák nyíltak a szíveken, és sokan cserélték föl a büszke járást, az alantas fekvéssel… Egy szilánk arra gondolt, megmártózik a létezés más minőségében is, és Maj Om Ce mester keble felé tartott. Ám a szürke kabát belső zsebét a szív fölé varrták a Birodalmi Ruhagyárban, s a szív fölötti zsebet minden rendes kitájnak egy kis könyvecske kellett belakja. Így volt ez Maj Om Ce mester esetében is… A távolban kivasalt kutyák és feldöntött kerékpárok. Maj Om Ce mester nagyon szeretett volna a folyóparton hallgatni Pro Li taoista sporthorgásszal… De messze volt a folyó, messze volt a hazája, és messze volt ő is a hazájától. Az az igazság, nem is gondolt soha arra, hogy neki hazája van. Illetve egyszer elhagyta egy félmondat a száját, valahol a folyóparton: nekem a létezés a hazám… A távolban kivasalt kutyák és feldöntött kerékpárok. Maj Om Ce mester egyenletesen távolodott…

Maj Om Ce mester végigfuthatott volna a Falon

Maj Om Ce mester azt hangoztatta, végigfutni a Falon a *legnagyobb és egyetlen taoista tett*, amit el lehet képzelni széles e világon. E nézetében főleg akkor erősödött meg, amikor megpillantotta a Falat egy műholdfelvételen is. Egész életében készült a Nagy Futásra, amivel ellen akart szegülni a sárkánykígyó-menetnek. Addig, addig készült, míg a Falat elhordták új városokat építendő. Mikor ritka tanítványai egyike megkérdezte, miért halogatta ennyit a Nagy Futást, felderült az arca:

– Ha Maj Om Ce mestervégigfut a falon, attól az emberek még földönfutók maradnak! A *legn agyobb és egyetlen taoista tett*
az, fiam, ha szemlélődésemmel hagyom kibontakozni az úgynevezett történelmet, és nem leszek rög a keringésben…

Novák Valentin